

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

58. An qui privatim divinum Officium persolvunt, debeant alternatim lectiones recitare, vel satisfaciant, si unus tantum illas recitet, & alter socius tantum audiat? Ex parte 2. tract. 12. res. 12.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76359)

Affirmativè respondet Pellizzarius in Man. Pral. tom. 1. tract. 5. cap. 8. sect. 2. n. 91. ubi sic ait: Ad satisfaciendum obligationi divini Officii Religiosum, qui per se solum recitat omnes Psalmos Officii 9. Lectionum, & postea ab alio ad hunc finem vocato audit omnes 9. Lectiones. Ducor, quòd quoad partem Matutini, consistentem in Lectionibus, dici potest Religiosum communicare cum socio, audienti Lectiones ab eo; & aliis non est opus, quod talis communicatio fiat in toto Matutino: præterquam quòd dici potest non requiri, vt in præsentia materia communicatio sit mutua stante doctrina Diana p. 2.

Ad id. res. 6. secus dicendum puto in casu, quo duo Religiosi recitent simul Psalmos Matutini alternatim, & postea 9. omnes Lectiones illius audiant à tertio vocato ad hunc effectum: hoc enim esset recitatio Officii in tertium (vt dicunt), ac si tres Religiosi simul Officium recitantes, tres veluti Choros efficerent, quolibet illorum proprium versiculum sigillatim dicente alternatim; cum Doctores communiter negant, posse fieri, vt colligitur ex Azorio part. 1. lib. 10. c. 7. quæst. 9. & alioqui 9. Lectiones sunt materia gravis. Puto itam satisfacere Religiosum, si recitans Officium cum alio, in decursu recitationis Psalmos aliquos solus recitet; sicut & omnes Lectiones, Hymnos, ac Responsoria alias cum socio recitans, maiorem partem Psalmorum solus recitet: nam singuli Psalmi sunt singule orationes, & non repugnat, Officium vultum dici partim recitati cù socio alternatim, partim seorsum, vt patet. Quòd si in Choro recitentur omnes novem lectiones Matutini ab eis, qui alioqui nullo modo canunt Psalmos: reliqui interefferentes Choro qui recitant Psalmos, dici possunt non satisfacere lute obligationi, cum, data hypothefi, recitantes Matutini Lectiones, non possint dici communicare cum aliis Choralibus: quanquam, admiffa doctrina Diana, supra data, contrarium non improbabiler possit sustineri, vt consideranti patebit. Hæc Pellizzarius Et pro casu posito in titulo Resolutionis, facit etiam id quod, me citato docet Petrus de Horis Canonice. c. 8. ubi. 1. n. 5. nempe, in recitatione privata, posse vnum dicere omnes Lectiones.

1. Nec obstat dicere, quòd Reginaldus tom. 2. l. 1. §. 1. 2. l. 6. dub. 3. propos. 4. asserat, recitantem cum socio debere ab eo audiri: sed in nostro casu, qui dixit 9. Lectiones, non auditur Psalmos ab alio recitatos: ergo. Respondo, quòd Reginaldus loquitur de socio obligato ad recitandum Officium. Quòd autem recitans Officium cum socio, qui non tenetur illud recitare satisfaciendi obligationi suæ, certum est, & docet Suarez de Relig. tom. 2. l. 4. c. 12. n. 6. Layman l. 4. tr. 1. c. 5. n. 8. Filhoc tom. 3. n. 23. c. 7. n. 24. 1. & alij. Ergo, &c. Et hæc dicta sufficiant in defensionem opinionis P. Pellizzarii. 2. Sed his non obstantibus, ego puto non satisfacere præcepto, si quis recitet medietatem Matutini, & aliam medietatem audiat à socio; vel, si recitet integram Matutinum, & Laudes, & postea audiat Horas, & reliqua à socio: nam ex tali casu, nec physice, nec moraliter videtur recitare illas medietates Officii, sed tantum audire: ergo non satisfaciendi præcepto, quòd imponit recitare, & non audire Officium. Nec militat eadem ratio in recitatione, quæ alternatim more solito efficitur cum socio: nam tunc moraliter vnus socius dicitur recitare partem alterius socii: nam vnusque eorum participat in recitatione, v. g. vnus Psalmum, vnus Horæ, &c. Sed in casu proposito, vnus socius vnus dicit neque physice, neque moraliter participat in recitatione alterius socii, sed tantum illi audit: ergo, &c. Vide tamen, si saltem hoc esset admittendum, si, v. g. quis recitaret Vesperas, dicendo vnum integrum Psalmum, & alius socius alterum Psalmum: nam casus iste non videtur similis supradictis. Sed ego de omni-

bus idem sentio: nam vt debemus privilegio recitandi cum socio, prout concedit, & admittit consuetudo Ecclesiæ.

RESOL. LVIII.

An qui privatim divinum Officium persolvunt, debeant alternatim lectiones recitare, vel satisfaciant, si vnus tantum illas recitet, & alter socius tantum audiat? Ex p. 2. tr. 12. Res. 12.

§. 1. **A**lternatim dictas lectiones recitandas esse, videtur docere Azorius p. 2. l. 10. c. 7. q. 9. 2. Sed contrarium facientem non audeo reprobare Villalobos in Summa, tom. 1. tract. 24. dub. 1. n. 4. ubi ita asserit: Quando rez. an dos yntos, no han menester dezir ambos las Antiphonas, como se dixen en el coro, que basta, que vno de los dos las diga, en el dezir las lecciones, dize Azor, que ha de dezir cada vno la suya, otros las dizen, quòd la de vn Noiturno, y otro las de otro, y es mejor manera de dezir, otras vezes las dize todas el, que lee mejor de los dos, o es mas moço: y no me parece, que esto se pueda congenar, que assi lo veo en costumbre.

Sup. contentio in hac Res. lege doctrina præcedentis Res. per totam, & signanter in fine §. 1.

RESOL. LIX.

An si quis recitet cum socio privatim, vel in Choro, teneatur audire partem socii? Et quid si aliquis suam partem canit, & percipere non potest, quam alius Chorus canit, quamvis attendat, an satisfaciatur obligationi Chori, & possit distributiones integras percipere? Et in dicto casu, an quis debeat privatim supplere, quod non percepit? Et quid de surdo, qui alios canentes in Choro non intelligit, nec eos sequi potest? Et tandem quaeritur, an qui cum vnâ notabili abscissione syllabarum ita profert verba, vt tamen retineant suam significationem, adimpleat præceptum? Et quid de socio cum tali Officium persolvente? Ex p. 7. tr. 11. & Misc. 2. Res. 6.

Sup. prima diffie. huius tituli, in Res. fol. seq. & supra cx Res. fol. 33. lege doctrinam à §. 2. vsque ad §. Nec, & si gnater prope finem dicti §. 2.

§. 1. **N**egativè respondet Ioannes Caramuel in Regulam D. Benedicti, d. spm. 108. num. 1383. conclus. 5. ubi sic ait: Nemo tenetur aufcultare socium; sed suos quisque verius correcte legere, & non incipere antequam alter desierit. Ita Syluius in 2. 2. quæst. 82. artic. 13. conclus. 5. Ratio est manifesta, Nullum est præceptum de aufcultatione: atqui vbi non est lex, nulla est obligatio: ergo nemo tenetur aufcultare socium; sed expectare. Quòd si non expectet, peccabit mortaliter, aut venialiter iuxta materiam quantitatem Ita ille.

Sup. hac in oblatione supra in fine Res. 70.

2. Sed opinio contraria est communis & idèd Castus Palaus tom. 1. tractat. 1. disput. 2. punct. 3. num. 7. sic ait: Si autem cum socio recites debes ita proferte verba, vt ipsa socius audiat, si ipse obligatus est recitare, aliàs præcepto non satisfaciens, & e contra ipse socius ita debet proferte verba, vt tu illa percipias, sin minus præcepto non facies satis. Quia oratio alterius in tantum potest esse tibi communis, in quantum illum percipis, Quia auditus loco prolacionis succedit, ideòque dicis recitare quæ socius recitat, quia illum audis. Et disputat. 3. punct. 4. num. 6. ita asserit. Sed quid si tuam partem caneres, & percipere non posses, quam alius Chorus canit, satisfaciendi obligationi Chori, vt posses distributiones integras percipere.

Sup. hoc supra in Res. 33. §. 2. cursum ad lin. 4. & in §. Sed non.